

TÁBOR LUKAVEC 2018

Lukavec u Pacova

29. 6. - až -14. 7. 2018

Pátek 29. 6. 2018

Vlčata

Příjezd na tábor byl zmatený a chvíli nám trvalo, než jsme zjistili, u koho jsme v oddíle. Nakonec se vše zorganizovalo, a tak se v našem oddíle sešli Esterka, Nikolka, Johanka s Johankou, Adam, Martin, Béd'a, Pét'a, Ben, Fanda, Matouš a Šimon. Společně jsme si vybalili a seznámili se s táborem a večer ulehli a těšili se na další den.

Havrani

V pátek odpoledne kolem čtvrté jsme odjžděli z Opatova ve dvou autobusech. Jeli jsme přibližně dvě hodiny. Když jsme přijeli tak autobusáci dělali velké manévry a couvali na příjezdovou cestu k táboru. Poté jsme utvořili řetěz a kufry jsme nakládali do aut. Když jsme si rozebrali věci na náměstí tábora a vybalili si, tak jsme šli k ohništi se seznámit s oddílem.

Jakub Růžička

Lišky

Dopoledne jsme šly s Medvědami do lesa. Hráli jsme různé hry se jmény i bez. Potom jsme sebrali pár klacků na táborák, do jedné naší Lišce vypadala celá náruč klacků a zbyl jí jen jeden. Večer byl táborák. Jó a taky byla etapka šileně dlouhá.

Anežka Šípová

Medvědi

Hned jak jsme dorazili do tábora a našli své kufry, tak jsme se zabydleli do svých stanů. Se svým oddílem jsme pak šli do lesa, abychom se seznámili. Hráli jsme hry, jako třeba Hajzl bábu, Rozdubku a Holubičky. V táboře jsme už jen hráli fotbal a celkově nějak blbli. Protože v ten den se nevařilo, tak jsme si dali večeři od našich rodičů. Večer si vyčistili zuby a šli spát.

Filip Tesař

Sojky

Ahoj plantážníci! Tak jsme se po roce zase shledaly! Jupí! Po hodině a půl v autobuse jsme se shledali ve starém známém tábořišti. Letos je Sojek deset. Z předloňského roku se nám vrátily Ema s Aničkou, které byly předtím u Lišek. Kiki a Anetka se musely ze Sojčího stanu přestěhovat do stanu marodky, protože v jejich stanu bylo mraveniště. Sojky si neúmyslně přivezly spoustu věcí s plameňáky, takže možná změníme název. Poté co jsme si vybalily, tak jsme si šly sníst večeri ke krmítku a povídali jsme si o ději Rychlých Šípů. Poté jsme provedly večerní hygienu, pokecally a zalezly do stanů.

Svišti

Hurá! Školní rok je za námi a už jsme zase na táboře. Rozhodli jsme se, že náš oddíl se bude jmenovat Špunti. Seznámili jsme se s novými kamarády a ukázali jsme jim, kde na táboře, co je. Pak jsme snědli večeri a šli se chystat do postýlek, abychom měli síly na další den.

Bobři

A zase jednou po roce jsou tady zase ehm ... no Vánoce asi ne, ale alespoň odjezd na tábor. Na Opatově byli tentokrát autobusy o něco dříve, ale i tak jsme na místo určení dojeli asi o půl hodiny později. Po ubytování jsme se šli do dolíku seznámit. Náš oddíl byl oproti loňsku bohatší o dva členy: Viktora Krause a Přemka Indráka. Zbytek oddílu byl stejný jako vloni: Matěj Verhagen, Matěj Měchura, Matěj Zikmund, Ondra Hornych, Ondra Štukavec, Vojta Tvrđík, Honza Tesařík, David Mašát, Kuba Měchura a Michal Mikolášek. Vedení oddílu se ujali Martin, Dído a Filip, vloni ještě jeden z nás, letos již instruktor. Nakonec jsme si připomněli táborový řád a šli jsme zpět.

Honza Tesařík

Vlčata

Ráno bylo nejisté. Většina z nás nemohla při prvním vstávání pochopit, co se stalo. Ještě včera jsme spali v pohodlí našich postelí a dnes jsme se vzbudili ve stanu v přírodě. V dopoledním programu jsme se řádně seznamovali a hráli hry, jako Poznej kamaráda a další, abychom se společně seznámili. Také jsme si vybírali název našeho oddílu a v hlasování zvítězil název Vlčata. Při hrách uvazovala Esterka nejkomplikovanější uzel, který pak úspěšně rozvázala v další hře. Při abecedním srovnávání se Vlčata ve druhém pokusu zlepšila. Odpoledne se hrála byrokracie a první, kdo pronikl sítí pražských úředníků, byla Nikolka. Večer byl táborák s kytarou, kde jsme zpívali.

Havrani

Dnes ráno jsme měli kuchyň, mazali jsme chleby pro malý oddíl a připravovali marmelády, másla pro velký oddíl. Po snídani jsme šli do lesa se Sojkama, hráli jsme různé seznamovací hry, hráli jsme také Piškvorky na dva týmy, tato hra se hraje, že jsou dva týmy a každý tým má buď X nebo O. Z každého týmu vyběhne jeden hráč a ten namaluje x nebo o. Tým, který má pět X nebo O vyhrává. Potom byl oběd, k obědu byli těstoviny s omáčkou a po odpoledním klidu, byla etapa. Tam jsme hledali indicie na to, abychom jsme si mohli vytisknout fotku ježka v kleci. Museli jsme taky chodit po 13 stanovištích, na každém byla jiná aktivita. Jako třeba najít klace metr dlouhý nebo přemalovat stejný obrázek. Potom byl nástup, po nástupu jsme šli vyměnit fotku ježka v kleci za žlutý špendlík. Poté byl táborák, kde jsme všichni zpívali. Po táboráku jsme se přesunuli k malíkárně, kde nám pustili film o tom, jak to všechno začalo. V tom filmu jsme se dozvěděli, že byli dvě skupiny, které proti sobě válčili. Jednoho dne se domluvili, že bude poslední bitva a v té zemřel jeden vůdce jedné strany. Po konci filmu nám řekli, že v kostele by měl být nějaký deník Jana Tleskače.

Lišky

V neděli jsme se šli k ohništi učit šifry. Učili jsme se petronilku, malý polský kříž, velký polský kříž a další. Potom jsme se šly naobědvat a pak jsme měly polední klid, a když skončil, tak byla etapa. V etapce jsme mohli jít dvěma stezkami. Buď okolo rybníka a po louce nebo okolo mlýna. My jsme šly poté, co vedla okolo mlýna. Když jsme přišly do lesa, tak jsme s pomocí buzoly šly podle azimutu na stromech. Když už jsme byly u konce, tak jsme šly podle dohledávek. Na konci byla velká pavučina, kterou jsme musely prolézt a žádnou dírou dvakrát. Potom jsme dostaly mapu a zprávu v morseovce. Jenomže ta nedávala smysl. Některé Lišky hledaly nápovědu a ostatní mezitím přišly na to, že je to obrácená morseovka. Potom našly ostatní nápovědu, ve které bylo napsáno to, na co už jsme dávno přišly. Když jsme přišly zpátky do tábora tak jsme si šly zabalit na puťák.

Terka Matějková

Medvědi

Měli jsme ranní rozvičku. Pak byla snídaně. Pak jsme šli s Liškama hrát hry. Šli jsme na oběd a pak následovala etapka a potom táborák. Hráli jsme Špion a maršál a Rozdupku. Po cestě zpátky do tábora jsme vzali dřevo, které bylo sakra těžký, a cestou jsme si povídali. Po etapce jsem chodil s Malinou, Radkem a Jakubem a ztratili se mi papíry a musel jsem znova všechno udělat, ale naštěstí jsem vše udělal. Bylo to velice zábavné. Připravovali jsme lavičky na táborák. Na táboráku jsme zpívali písničky, bylo to také zábavné, jelikož Alex přítom tancoval.

David Kryšpín

Sojky

Zdravím vás plantážníci. Druhý den v táboře jsme strávily dopoledním seznamováním s Havrany a odpolední zahajovací etapkou. Ta spočívala ve vyměňování a smlouvání. Cílem bylo donést fotografii ježka v kleci staré hokynářce Vajtyngrové, která nám ji vyměnila za žlutý špendlík. Večer se konal táborák, při kterém jsme nahlédly do historie Vontů a narazili na Široka tajemného Vonta v černém s bílou maskou na obličeji. Široko se nám pochlubil s ježkem a následně zmizel do noci. Plný dojmů z dnešního dne jsme pak šly spát.

Svišti

Dopoledne po snídani jsme šli do lesa. Nejdříve jsme se dohodli, že se nebudeme jmenovat Špunti, ale Svišti, to se nám líbí mnohem víc. Pak jsme hráli hry. Matyáš navrhnul, abychom hráli rozbušku tak jsme chvíli přemýšleli, co tím myslel a pak nám došlo, že myslel rozdupku. Házeli jsme s kouzlenou kostkou, která nám odpovídala na naše otázky, u toho jsme se hodně nasmáli. Odpoledne jsme hráli etapovou hru naší celotáborové hry, letos hrajeme na Rychlé šípy. Potřebovali jsme získat fotku ježka v kleci a plnili jsme kvůli tomu různé úkoly. Třeba jsme skládali obálku, skákali po jedné noze, kreslili svůj portrét, řezali dříví nebo nosili vodu lžící do barelů. Filip cestou ztratil čepici, ale Kačka ji naštěstí našla, tak to dobře dopadlo. Pak už jsme se těšili na táborák. Ještě, než táborák skončil, tak pro nás přišla parta Rychlých šípů a odvedla nás na táborové náměstí. Bylo to velké překvapení, protože tam hořely louče a bylo připravené velké bílé plátno, které viselo na Malikárně. Na tu nám pustili kousek filmu o Rychlých šípech, abychom věděli, jak to všechno vlastně vzniklo. To se nám moc líbilo.

Bobři

Začal náš druhý den tábora a myslím si, že nepíšu jen za sebe, když napíšu, že jsem se probudil a podivil se kde to jsem. Poté, co jsem si konečně udělal jasno, že jsem na táboře, došlo mi, že bych měl pospíšet na rozčvičku, abychom se všichni mohli pěkně rozpohybovat. Program byl jasný: Dopoledne podle oddílu. (To znamenalo, že jsme šli ke Koníku a čistili jsme ho a u toho hráli hry. Naší morálce určitě přispěla i dobrá svačina v podobě čokoládových Be-Be.) A odpoledne byla úvodní byrokratická etapka, ve které jsme měli za úkol získat fotografii Ježka v kleci pro hokynářku. Taky jsme jako oddíl šli místo cizích vedoucích stavět a připravit táborák, který se uskutečnil večer. Jako odměnou za pomoc našeho oddílu při stavbě táboráku jsem byl vybrán na zapálení táboráku, který se protáhl déle než obvykle a potom jsme všichni (vzhůru byli i malí) vstali a šli se podívat na scénku k celotáborovce. Zhlédli jsme film o historii Stínadel a potkali jsme Široka u Dunivé Kateřiny a dozvěděli se o Janu Tleskačovi. Tím pro většinu skončil den skončil. Pro většinu, protože se konal první termín u bobříka odvahy, kterého jsem mimochodem absolvoval. To už je ale opravdový konec dne.

Vojta Tvrdík

Neděle 1. 7. 2018

Vlčata

Dopoledne jsme vyzkoušeli táborové vaničky, koupalo se v nich dobře. Během koupání jsme se začali učit základy šifer, hlavně morseovku. V té vynikali hlavně Ben a Petr. Odpoledne jsme pronikali do Stínadel, kde jsme museli používat buzolu a výborně nás vedl Petr a další. Při prolézání pavoučí sítě jsme si užili hodně srandy. Fanda nám málem síť protrhl a pak jsme zjistili polohu deníku Jana Tleskače.

Havrani

Ráno jsme opět vstávali v sedm ráno. Uklidili jsme si a šli na ranní hygienu. Ke snídani jsme měli housku nebo šáteček. Poté jsme šli do lesa do času oběda. Po bědě většina Havranů byla u jiných oddílů a potom jsme byli asi do půl čtvrté, kdy rozezněl nástup a šlo se na etapku. Když jsme došli do lesa za silnici, tak jsme vyřešili azimut docela rychle, ale velký problém jako obvykle nám dělali dohledávky. Když jsme našli všechny indicie, tak jsme začali luštit. Jen co jsme doluštili, tak jsme odešli do tábora a čekali na večeri. Po večeri se zatroubil večerní nástup a ukončilo se trápení lidí, kteří od rána drželi bobříka mlčení. Jen co řekli rozchod, všichni si začali balit na puťák. Rarach nás poté zaháněl do stanů a Miloš si užíval, že už může mluvit a pořád otravoval.

Jakub Růžička

Lišky

Hned po snídani jsme vyrazili na puťák. Cesta byla dost dlouhá, ale vydrželi jsme to. Sice se stalo pár nehod třeba jako, že se vylila polévka, ale to je zase jiný den, jak jsme přišli, postavili jsme ohniště, nejtěžší bylo najít kameny. Spali jsme ve stanech, a ještě, než jsme tam přišli, museli jsme přejít přes lana nebo přes jez.

Alenka

Medvědi

V neděli jsme po nástupu šli loupat brambory, po bramborách jsme šli na louku k d'olíku a tam jsme hráli různé hry. Hráli jsme vybíjenou a trojnožku. Po obědě byl polední klid, o kterém jsme hráli Bang. Poté byla etapka, která spočívala v tom, že po lese byli rozmístěny papírky s azimutem, podle kterého jsme chodili, až nás to dovedlo ke stanovišti, kde každý z týmu měl projít jednou dírou. Když jsme to dodělali, tak se nás Jipo zeptal, kolik jsme po cestě našli písmem M. My jsme odpověděli, že jedno, ale měli jsme najít osm, takže jsme to šli ještě jednou. Potom jsme dostali od JiPa krabičku a takový šroub. Ve šroubu byla mapa a v krabičce morseovka, kterou jsme vyluštili a dozvěděli jsme se, kde máme hledat nějakou taštičku.

Michal Růžička

Sojky

Dopoledne jsme my Sojky sekaly dřevo, protože jsme měli DŘÍVÍ-HLÍDKY-POŘÁDEK. Také jsme dostaly přidělený rajón úschovnu, kterou jsme uklízely. Odpoledne byla etapka, při které jsme se musely dostat do Stínadel. Tam jsme chodily podle buzoly, pokaždé jsme došly k papíru, kde byli napsány stupně, kam máme jít dál. Pak tam jednou místo stupňů byl zelenobílý drátek, takže to byla dohledávka. Na konci byla síť, kterou jsme musely celý oddíl prolézt, abychom dostaly dvě indicie. Třetí jsme měli najít po cestě, takže jsme se musely vrátit a nebyť Báry, tak bychom si ji ani nevšimly. Nakonec jsme přišly do tábora první, ostatní přišli asi po půl hodině. Dneska Bára, Maruška a Anička držely bobříka mlčení, ale všechny během dne promluvily. Nejdéle to vydržela Anička, která promluvila po obědě.

Emma

Svišti

Dnes dopoledne jsem letos poprvé na táboře škrábal brambory, a protože nás bylo hodně, tak jsme to měli rychle hotové, a ještě nám k tomu hráli na kytaru a zpívali nám tak nám to šlo moc hezky. Potom jsme se koupali ve vaničkách a po obědě a poledním klidu jsme šli do lesa za silnicí do Stínadel hledat pavučinu, kterou jsme potom prolézali. Cestou k ní jsme našli věci, které nám pomůžou na cestě k cíli. Večer jsme balili na puťák, který nás čeká zítra.

Bobři

Tento den se náš oddíl vydal do lesa Elka, kde jsme za dopoledního slunce hráli hry. Ovšem tři naši členové museli být po celý den zticha, jelikož měli bobříka mlčení. Pak následoval oběd, na kterém jsme si všichni pochutnali. Po obědě jsme si všichni samozřejmě odpočinuli. A následovala etapka, po které jsme byli všichni vyčerpaní. A následoval odpočinek s večerí. A pak... nádherný Spánek!

Ondra Horných

Pondělí 2. 7. 2018

Vlčata

Dnes přišel den D, vydali jsme se na tří denní puťák. Cestou do nového tábořiště jsme se učili pracovat s mapou a hledali jsme kostel svatého Jakuba. Fanda první uviděl vesnici Vyklantice dotýčný kostel a Esterka našla pod vysokou lípou zašifrovaný deník Jana Tleskače. Martin při cestě chránil statečně vlastním tělem Johanky před kopřivami. Když jsme došli na Trnávku, padli jsme vyčerpáním a před spaním jsme ještě nasbírali dost dřeva na táborák.

Havrani

Milí čtenáři, v tomto příběhu vám povím, jak probíhal puťák Havranů a Sojek. Cestou, necestou jsme potkali u kostela v Mezilesní deník Jana Tleskače, který nám šel naproti. Deník si skočil pro Lukáše a Áďu. Málem bych zapomněl, že jsme cestou chytili i pár problémů. Cestou se nám velice líbila i přesto, že doktor (přezdívka) nezavřel pusku. Jakmile jsme došli do Mezilesí, tak jsme to tam začali připravovat. Rozdělili jsme se na čtyři týmy, postavili si stany, připravili si oheň a pak jsme si uvařili polévku. Jídlo jsme zvládli připravit, ale nebylo tak dobré jako od Irenky.

Postavené stany byli poloprázdné, sloužily jako úložný prostor pro naše věci a malé Havráanky a Sojky. My větší jsme chtěli a mohli spát venku. Druhý jsme si řekli, že by bylo dobré si dát snídani. Poté nás naši vedoucí vzali o kus dál do lesa, abychom si zahráli velice zábavné hry jako například slepý mnich, trojnožku apod. Hry byly velice záživné a zábavné, jak vedoucí předpokládali. Poté jsme šli vařit oběd. Uvařili jsme si, najedli jsme se a poté se vrátili zpátky hrát další hry jako například kámen, nůžky papír (ta byla nejlepší) a vlajku. Po těchto hrách Miloš s instruktorem Ondrou hráli hru, přivaž mě ke stromu a snaž se dostat pryč. Špatně pochopil tuto hru a začala se mu líbit a tak Ondra musel zůstat s Milošem dlouhou dobu sám. Proto už nikdy Ondra nechce hrát tuto hru s Milošem. Po hrách jsme šli vařit večeři. Jakmile jsme se všichni najedli, tak jsme šli spát.

V noci nás vedoucí vzbudili na noční bojovku. Bojovka se nám velice líbila, protože vedoucí Fífa umí vydávat strašidelné zvuky. Ráno jsme si udělali snídani a poté jsme začali balit stany a věci na cestu zpět. Po obědě, když bylo vše uklizeno, jsme vyrazili zpět do tábora. Cesta probíhala rychle a hladce. Všechny děti se už těšily, jak si nakoupí spoustu zbytečných sladkostí. Ale najednou uprostřed sezení nás přepadla banda rezavých klíčů. Rezavé klíče unesli Áďu a Miloše, svázali je a ukradli jim deníky Jana Tleskače.

Medvědi

Dnes se odchází na puťák. Někteří si ještě ráno balí a pak vyrážíme na cestu. Po cestě jsme se zastavili v Arnešovicích a vedoucí nám řekli, že máme hledat deník Jana Tleskače. První ho našli Lišky, pak Bobři, a nakonec i my Medvědi. Nakonec jsme došli na Trnávku, kde jsme si vyzvedli stany a další věci na přespání.

Pak jsme šli postavit stany, připravit ohně, na kterých jsme si dělali špízy k večeři.

Sojky

Celé to začalo tak, že jsme se probudily s pohodovou náladou a připraveností na puťák. Vyrazily jsme s lehkou krosnou, protože nám spacáky a karimatky vzali autem. Asi po šesti kilometrové cestě jsme dorazili ke Svatojakubskému kostelu. Po chvíli Adéla a Lukáš vyskočili na okno a vzali deník Jana Tleskače. Poté jsme došli do mezilesí podle mapy. V Tleskačově deníku jsme našli různé šifry. Některé byly opravdu oříšek, ale většinu jsme společnými silami vyluštili.

Vykopali jsme si ohniště, nanosili dříví a začali jsme si vařit večeři. Všechny čtyři skupinky se dobře najedli a šli jsme k táboráku. Zahráli jsme si pár her a šli jsme spát. Nastala noc, a i když jsme měli postavené stany, tak jsme skoro všichni spali pod širákem. Adéla, Kiki, Pěťa, Luky, Růžena, Miloš a Bára byli vzhůru do šesti hodin do rána. Ani vedoucí nás e čtyři ráno nezastavili.

Svišti

Ráno jsme ještě dobalili věci na puťák, vyfasovali svačinu a vyrazili. V Lukavci jsme si koupili nějaké dobroty, odpočinuli jsme si a šli dál. Když jsme míjeli rybníček s chatičkou, tak Vojta řekl, že by to ještě chtělo ženu a tři děti. Na to Adam prohlásil, že to by teda nedal. Dělalí jsme si přestávky na svačinky a na hry. Na Trnávku jsme dorazili odpoledne. Hned jsme šli hrát nějaké hry a k večeri jsme měli těstoviny se sýrem a s kečupem, ty nám moc chutnaly.

Bobři

Dnes ráno jsme se vzbudili s divným pocitem v břiše, protože jsme věděli, že jdeme na puťák. Vyrazili jsme dopoledne a šli až do Arnešovic, kde jsme našli deník Jana Tleskače. Naše poslední zastávka byla Trnávka, kde jsme vykopali ohniště a rozdělali stany.

Kuba Měchura

Úterý 3. 7. 2018

Vlčata

Dopoledne jsme po snídani vyrazili na borůvky, abychom jsme z nich udělali odpoledne borůvkové knedlíky. Vlčata se snažila odolat borůvkám, ale mnoho z nich nakonec podlehlo a snědli alespoň tolik borůvek, kolik jich nasbírali. Nejprve zmalovaná od borůvek byla Johanka, která vypadala jako borůvkové strašidlo. Borůvek jsme nasbírali hodně na oběd, který byl výborný. Odpoledne jsme šli hrát etapu draka Šmaka.

Večer byl táborák s opékáním buřtů, chleba se spoustou kečupu. Vedoucí Honza nám k tomu hrál na kytaru a po setmění se Vlčata vydala na noční bojovku. Tam jsme se dozvěděli o plánu Vontů nás přepadnout a sebrat nám deník. S obavami jsme šli spát.

Medvědi

Ráno jsme se probudili a udělali si čaj k snídani. Hráli jsme na louce různé hry, například nohy, ruce, maršál a špion, dámy a páni. Poté co jsme dohráli hry, jsme šli vařit oběd. Měli jsme kaši a sekanou. Poté jsme šli hrát frisbee. Večer byl táborák a vedoucí připravili bojovku a mezitím jsme hráli další hry.

David Kryšpín

Lišky

Na puťáku jsme se náš stan probudili asi tak v devět hodin. Potom jsme ještě asi půl hodiny leželi jen tak ve stanu, tak jsme se rozhodli už vyjít. Šli jsme na menší louku, kde bylo pět ohnišť a trávili jsme tam většinu času. Tam byla i snídaneň. Mohli jsme si dát chleba s taveným sýrem, marmeládou, s máslem nebo jen suchý. Na třech ohništích se k tomu ještě uvařil čaj. Po snídani jsme se v co nejbližší době snažili vyjít na dopolední hry. Po vyjítí, přijít na místo určení (louka jiná) jsme byli rozděleni do dvou týmů. Pak jsme si na louce zahráli Kámen-nůžky-papír a Barel. Při přetahování ve hře jsme omylem roztrhli Vojtovi (z Bobrů) šátek asi na pět částí. Bohužel v týmu, kde jsem byla já, byl takový malý zádrhel a to ten, že po tom, co vedoucí nebo instruktoři řekli číslo, od nás nikdo neběžel. Nakonec jsme sice prohráli, ale nějak výrazně nám to nevadilo.

Po těchto hrách byl přesun do lesa kvůli moc velkému teplu. Tam jsme hráli další hry, jako třeba Maršál a špion nebo třeba ještě něco jiného. Po příchodu zpět k ohništím jsme šli skoro hned vařit oběd. Jako první byla na řadě polévka. Všichni vařili slepičí polévku a rozdíl byl jen v tom, kdo ji měl hotovou dříve. Po polévce byla sekaná (tu nám vařili vedoucí) s bramborovou kaší (ta se vařila jen na třech ohništích). Během sundávání kotlíků z jednoho ohniště se jim převrhnul a jaksi polévku neměli a museli si vzít od ostatních. Po obědě jsme šli zase něco hrát do lesa. Hry byli takové, že nejprve jsme se chytali v těch týmech ze stromu na strom a vždy se aspoň někdo musel držet. Potom jsme šli zase na louku a tam jsme hráli frisbee. Po téhle hře už jsme šli zase zpátky. Na louce u ohnišť se hrála velice očekávaná hra Dámy a páni. Nakonec už jsme si jen na jednom ohništi opekli buřty nebo chleby.

Úplně jako vrchol dne jsme si zahráli BeziBezo a pokud si tuto hru pochopil, šel si na stezku odvahy. Ta byla značena svítícími náramky, a to bylo fakt hezký. Pak už jsme museli jít spát.

Andrejka

Sojky

Druhý den na puťáku jsme se probudili poměrně pozdě, protože jsme všichni šli spát poměrně pozdě. K snídani jsme měli rohlíky s máslem a nějakou marmeládou. Po puťákové snídani jsme vyrazili s Rarachem a Matičkou hrát nějaké hry do lesa. Jakmile jsme se vrátili, tak jsme šli vařit oběd. Občas to v našich skupinkách bylo velice napjaté, ale na druhou stranu, se to zvládlo vydržet. Po obědě všichni zalehli do spacáků a relaxovali. Všichni už jsme jen čekali na to, až nás svolají na to, abychom si uvařili večeři. Po večeři jsme dokonce usoudili, že dáme dohromady Karmu a Bagr dohromady a vznikla z toho Bagří karma. Poté jsme usoudili, že bychom mohli jít už spát, abychom se aspoň jeden den vyspali.

Svišti

Po snídani jsme šli na borůvky, abychom udělali k obědu naše oblíbené knedlíky s borůvkovou omáčkou, které si vždycky na puťáku děláme a celý rok se na ně těšíme. Po obědě jsme se šli koupat do jezu, protože bylo teplo, to jsme si užili moc. Po melounu, který byl na svačinu, jsme šli hrát do lesa hry. Jedna z nich bylo plnění různých úkolů, jako třeba skládání papírových loděk nebo zpívání písniček a za to všechno jsme dostávali korálky, které jsme si navlékli jako náhrdelník. K večeri jsme si opekli buřty na ohýnku a taky jsme si opékali hady z chlebového těsta, ty nám taky moc chutnaly. Pak jsme ještě měli noční bojovku, šli jsme do lesa a po světýlkách dorazili na určité místo, kde jsme náhodou vyslechli Vontskou poradu. Bylo to napínavé a trochu jsme se báli, ale zvládli jsme to všichni.

Bobři

Většinu dne jsme hráli kdy. Dopoledne jsme hráli hru jménem Marsál a špion, kra spočívá v tom, že jsou dvě skupiny proti sobě. Každý člen jedné skupiny měl schovaný papírek, na kterém měl napsanou svou hodnotu. Poté jsme hráli hru jménem čísla. Při této hře jsme bohužel roztrhli Vojtovi Tvrdíkovi šátek. Večer u ohně jsme ještě hráli hru Pán šel do vesnice Bezibezo. Kdo pochopil její princip šel k lesu za Šimou, který odváděl na okraj cesty, odkud se pokračovalo po dvojicích podle malých svítících tyček. Na konci nám pak tajemný hlas ze tmy pověděl další informace o Janu Tleskačovi, jeho deníku a Vontech.

David Mašát

Středa 4. 7. 2018

Vlčata

Dnes nadešel čas vydat se zpět do tábora z Trnávky. Nejdřív jsme se, ale rádně vykoukali v jezu a zkusili si zahrát na širokém provazu. Po obědě jsme vyrazili a cesta nám příjemně ubíhala. Najednou před námi v Babicích zastavilo černé auto a z něj vyskočili čtyři černě odění Vontové. Popadli vedoucího Kubu a unesli ho i s deníkem Jana Tleskače. Kubu jsme našli cestou dál zmalovaného, bez deníku a přivázaného k pouliční lampě. Jedna stará paní nám nabídla, že zavolá policii. Další cesta proběhla v pořádku. Petr ještě jako první zahlédl skákající srnku přes cestu. V táboře jsme si dali zaslouženou večeri a šli spát.

Svišti

Ráno jsme začali balit, protože nás čekala cesta nazpátek do tábora. Když jsme měli sbaleno, tak jsme se šli zase vykoupat do jezu. Sofie tam vlezla dokonce osmkrát.

Bobříka otužilosti, ale i Andrejka, Martin, Adam a Evelínka se odvážili do té ne moc teplé vody vlézt, někteří i s celou hlavou. Pak jsme ještě v lese chodili po laně a k obědu byla sekaná s bramborovou kaší. Pak ještě pití na cestu a hurá zpátky do tábora. Cesta nám utíkala rychleji než cesta tam, a tak se nám zdálo, že jsme v táboře hodně rychle. Po večeri jsme se ještě vykoukali, abychom šli čistí do spacáků.

Lišky

Odchod z puřáku byl opravdu otrěsný, protože pařilo slunce. Několik členů, ale i instruktorů a vedoucích mělo puchýře na nohou. Ale nebylo to tak hrozné. První půlka utekla opravdu rychle. A o kousek dál nám Vontové vzali deník Jana Tleskače. Za několik dalších kilometrů jsme konečně došli do Lukavce.

Když jsme nakoupili, co jsme chtěli, tak už jsme šli rovnou do tábora. Jelikož vaničky byli zabrané, tak jsme byli v sauně. Koupel to byla opravdu ledová. Všechny jsme to, ale zvládly. Po večeri jsme s plnými břichy padli na postel a usnuli.

Mája

Medvědi

Ve středu ráno jsme vstali, dali jsme si snídani a čaj. Potom jsme sbalili stany a šli na druhou stranu Trnavy. Na druhé straně jsme si dali svačinu a doplnili pití. Vyšli jsme směr tábor a bylo celkem velké horko. Po cestě nám Rezavé klíče sebrali deník Jana Tleskače. Cestou v Lukavci jsme si koupili něco dobrého.

Sojky

Ráno jsme se probudili v poledne s tím, že nás zavolali na svačinu, pro nás to byla snídaně. Po naší vydatné snídani jsme si šli lehnout, dokud nás Sedlos nevyhnal. Pro změnu jsme šli hrát hry do lesa. Když jsme se vrátili tak jsme se museli zabalit oblečení a spacáky, a nakonec i stany. Poté se už nic záživného nestalo až na to, že nám po cestě unesli Áďu a Miloše, které nám vrátili bez deníků Jana Tleskače.

Bobři

V den odchodu jsme si všichni mysleli, že tento den bude nezajímavý. Děly se různé věci jako třeba balení stanů, balení a zahrabávání ohnišť. Zhruba v jednu hodinu jsme vyrazili směrem k Malé Trnávce, kde jsme si měli doplnit vodu a dostat svačinu. Já jsem šel přes lana, a proto jsem si připnul spacák a karimatku na jednu přezku. Když jsem tak balancoval na lanech, uvědomil jsem si, že kdyby se mi právě ta jediná přezka rozepnula, tak by mi uplavala karimatka i spacák, což bylo nepříjemné. Naštěstí jsme všichni bezpečně přešli a mohlo se pokračovat v cestě.

Cesta byla dál nezajímavá až do obědové pauzy, kde nám řekli, ať si dáváme pozor na deník Jana Tleskače. A měli skutečně pravdu, o cca 1km dál stála uprostřed cesty banda Rezavých klíčů. Naložili Honzu Tesařika i s deníkem do kufru od auta. Za pár zatáčkami jsme ho pak našli pokresleného, s krosnou vysypanou a samozřejmě bez našeho deníku.

Večer jsme se z rozhodnutí Rady starších dozvěděli, že máme mít dnes večer hlídky, ale o tom až další den.

Matěj Měchura

Vlčata

Po puťáku se nám ze spacáků vůbec nechtělo, ale museli jsme vymyslet plán jak získat deník Jana Tleskače zpět. Dopoledne jsme se šli proběhnout na sluníčko na louku a odpoledne jsme získali informaci, kde by se mohl deník nacházet, v klubovně Rezavých klíčů. Po delší cestě a mnoho šifrách, při kterých se vyznamenal Fanda, Ben, Niky a Petr jsme do klubovny pronikli a deník získali. Večer jsme šli zpívat celý tábor do úschovny a vedoucí hráli úžasně na kytary.

Lišky

Dneska je čtvrtek. Ráno jsme se vzbudily do parného dne, takže se nám hezky vstávalo. Hned ráno jsme se s Liškami vydaly k ohništi, kde jsme dělaly různé uzly, učily se hrady a zdravotědu na Memoriál. Později, chvíli před obědem jsme šly do vaniček, ale potom se Lišky opět sešly u ohniště s Mikulášem a Ondrojem jsme ještě zamířili do lesa a potom zpět do tábora. Později jsme se hromadně rozloučily s Julčou, která nám odjela na pár dní a zároveň jsme se připravily na vedení Mikuláše a Ondroje. Potom jsme šly na etapku, kde jsme hledaly deník Jana Tleskače. Poté, co jsme skončily etapku, jsme měly ještě chvíli volno a potom začal táborák v úschovně, kvůli občasnému padání kapek vody na naše hlavy.

Anička

Medvědi

Ráno jsme se probudili a šli jsme na snídani, kde se nám povedlo rozbít náš stůl. Dopoledne jsme sháněli dřevo na opravu stolu. Ze začátku nám přálo počasí, ale poté začalo pršet, a tak jsme museli jít v úschovně. Pak přišlo dlouhé čekání na etapku. Oddíly chodili po jednom a my jsme šli poslední. Když přišel náš čas, tak jsme dostali papír s morseovkou, který nás dovedl do d'olíku. V d'olíku jsme vyluštili matematickou pyramidu a po otevření zámku jsme strávili dlouho luštěním lehké šifry. Na další šifře jsme měli štěstí, že si Filip Tesař pamatoval, kdy se narodil Jan Foglar. Na konci byla klubovna Rezavých klíčů, kde jsme našli ukradený deník Jana Tleskače.

Sojky

Dnes nás provedeme prvním čtvrtkem na táboře. Tento den měl být klidný a spíše odpočinkový, protože jsme všichni byli od pondělí do středy na puťáku. Na nástupu si bobříka mlčení zvolily Ema, Kiki Š. a Kiki B. Naše holky Kiki Š. a Anetka dostaly vlajku čistoty za krásně uklizený stan. Hned po nástupu nás čekal odpočinek, ale to se ihned změnilo. Nastala etapka, na které jsme převážně luštily. My Sojky jsme se s tím popraly docela rychle a bezproblémově, ale někteří to měli za dlouho, a ještě se špatně zorientovali.

Následoval oběd, knedlo, vepřo, zelo, bylo to báječné. A abych nezapomněla Sojky měly službu v kuchyni. Po výborném obědku byl polední klid.

Odpočívaly jsme a kolem čtvrté hodiny jsme se společně s Havrany přesunuli na místo kousek od sauny. Učili jsme se uzly, značky a hráli jsme různé hry například barel. Celí vyběhaní jsme vyrazili na večeri. Po nástupu nám řekli, ať

si vezmeme zpěvníky a pevné boty. Zpívali jsme různé písně se ze zpěvníku v úschovně. A najednou se ve dveřích objevili dva členi Rychlých šípů, Červenáček a Rychlonožka se zprávou o tom, že vidí Široka, a že ho máme dohonit. Celá úschovna pelášila za Širokem, až do venkovní strany elka, kde nás Červenáček a Rychlonožka zastavili a řekli nám, že je pozdě ať to necháme na zítra. Toto nejspíš byla příprava na hru, kterou budeme hrát zítra. Po této malé scénce jsme se všichni znovu přesunuli do úschovny a stále zpívali. Když nadešel čas spánku, potupně jsme se odebrali do našich teplých spacáků.

Svišti

Dnes dopoledne po snídani jsme se učili šifry a morseovku, abychom byli připravení na memoriál a všechno uměli. Pak jsme šli na procházku a nasbírali nějaké listy, o kterých jsme si potom říkali, ze kterých stromů a keřů jsou. Něco jsme už znali, ale něco nového jsme se i naučili. Odpoledne jsme vyrazili hledat ukradený deník Jana Tleskače. Šli jsme po stopách a na základě různých zpráv, které jsme rozluštili, jsme postupovali dál. Hodně dobře šlo luštění Fandovi a Evelince. Vždycky jsme museli přijít na nějaký kód, díky kterému jsme se dostali k dalším zprávám, a na konci byl kód nejtěžší, jeho vyluštění nám trvalo nejdéle. Nakonec se nám číselný kód k zámku, kterým jsme měli otevřít vrata klubovny, za kterými byl náš ukradený Tleskačův deník, tak to jsme měli velkou radost. Po večeri jsme hráli s míčem na jelena, nejlepší byli Martin, Fanda a Adam. Chtěli jsme hrát ještě vybiku, ale na tu už pak nebyl čas, protože jsme šli ještě zpívat písničky do úschovny.

Pátek 6. 7. 2018

Vlčata

Dnes dopoledne jsme zkoušeli naše inženýrské schopnosti a stavěli přes les silnice ze šišek ve dvou týmech. První postavil dráhu dlouhou 40 a půl Kubovi stopy, zatímco druhý tým 34 stop, takže výsledek byl velmi těsný. Také jsme soutěžili v závodech při nošení štafety a hráli jsme městečko Palermo. Odpoledne se hrála etapka Scrable, při které jsme skládali dohromady slova. Dlouho to vypadalo, že prohráme, ale nakonec díky úsilí celého oddílu, hlavně Fandy, Adama a Nikdy jsme těsně v etapce zvítězili.

Havrani

Po snídani jsme měli chvíli volna a potom začala etapka, při které jsme luštili šifry nebo jsme měli vědět, kdy se narodil Jaroslav Foglar. Pak jsme měli oddílový program, při kterém jsme vázali uzle a poznávali turistické značky. Pak začalo pršet a všichni jsme šli spát o hodinu déle, protože byl táborák, který byl v úschovně. Při táboráku se zpívalo a hrálo.

Medvědi

Dopoledne jsme sekali dříví a pak jsme šli na svačinu. Přes den jsme hráli hry a taky odpočívali. Odpoledne jsme hráli etapku a večer jsme zpívali u táboráku.

Sojky

Ráno jsme se probudily něco kolem osmé hodiny. Měly jsme, ale problém zase vzbudit Anetku s Kiki Š a k tomu jsme měli ranní rozcvičku. Po snídani jsme šly jako oddíl ke krmítku, kde jsme hrály hry a učily se na memoriál. Procvičovaly jsme hlavně hrady a zámky, uzle a mapové značky. Poté jsme hrály městečko Palermo, kdy instruktorka Terka byla úchyl a radši si „vypíchla“ oči, aby mohla během hry spát. Jakmile jsme se vrátily do tábora, šly jsme do vaniček a pak rovnou na oběd.

Při odpoledním klidu většina Sojek spala, které si četly nebo něco hrály. Z ničeho nic byl nástup na hru, a to jsme nečekaly.

Na nástupu nám řekli, že budeme hrát něco na způsob scrablu, ale s během. Dostali jsme „náhrdelníky“ Vypadalo to, jako odměna za bobříky, ale na provázku. Měly jsme běhat do čtyř míst (les u rybníka, krmítko, horní a zadní elko), kde byla písmena, které jsme musely přinést ke svému oddílu a tvořit z toho slova na tabuli.

Svišti

Dopoledne jsme byli v lese v horním cípu elka. Nejdřív jsme snědli broskve na svačinu a pak jsme si vytáhli uzlovačky a učili jsme se vázat uzly. Některé jsme už měli a některé jsme se naučili. Pak jsme se učili pracovat s kapesním nožem, jak s ním zacházet, abychom si neublížili. Potom jsme si s ním rovnou zkusili něco vyřezávat. Cestou zpátky do tábora jsme si na louce zkusili bobříka míření. Nejlepší byl Ondra, trefil se 8x z deseti ran šíškou na cíl, dobře to šlo také Evelínce. Pak jsme ještě hledali kobylky a najednou měl Martin jednu v ruce. Říkal, že mu tam prostě jenom skočila. Naštěstí mu potom zase vyskočila.

Odpoledne byla další etapa. Běhali jsme po d'olíku a za hrází u potoka hledali písmena, ze kterých jsme pak tvořili slova. Na malíkárně byla připevněná plachta, kde byla připravená políčka s obrázky. To nás hodně bavilo a bavilo to i naše vedoucí, hodně nám radili.

Během dne si také hodně z nás plnilo různé bobříky, nejlíp nám šel bobřík rostlin a Ondra splnil toho bobříka míření.

Vlčata

Dopoledne jsme cvičili střelbu na kmen stromů šiškami a k tomu hledali poklad (svačinu), podle mapy, kterou nakreslila Míša. Poté jsme stavěli domečky pro lesní skřítky, doufáme, že z nich mají radost doteď. Všechny domečky byly stejně krásné a v každém byli nějaké skvělé věci. V jenom byl skokánek do postele, v dalších příkopy, mosty, romantické lavičky, zříceniny, měli jsme i malé kadibudky. Odpoledne jsme se rozhodli s Rychlími šípy znovu proniknout do Stínadel a získat tajná znamení pro vstup na Vontskou radu. Cestou jsme překonali několik překážek, padlý strom, hluboký příkop, a nakonec jsme se dostali ke stromu gingo. Večer v průběhu táboráku pro nás přišel kostelník a vydali jsme se na výše zmíněnou radu Vontů. Zde jsme byli svědky toho, jak ježek v kleci při hádce spadl do svatojakubské stoky.

Havrani

Dnes jsme mohli spát o hodinu déle, protože byl státní svátek. Po snídani jsme mohli dělat, co jsme chtěli. Například hrát softball, přehazku nebo odpočívat, házet si nebo se jen procházet po táboře. Po poledním klidu byla etapka, při které jsme hráli scrabble. Vždy čtyři lidi šli do lesa pro písmenka a jeden člověk dával písmenka na tabulku a skládali všichni společně slova. Během hry jsme se postupně střídali. Ale vždy když se běželo pro písmena, mohli nás chytit Vontové, tak že se nás dotkli a vy jste jim museli dát písmeno a strhnout si život. Život byl vlastně fáborek, který se obvazoval u ohniště. My jsme byli na 3. místě. Pak byl nástup, potom jsme si šli hrát sportovní hry a pak šli spát.

Sojky

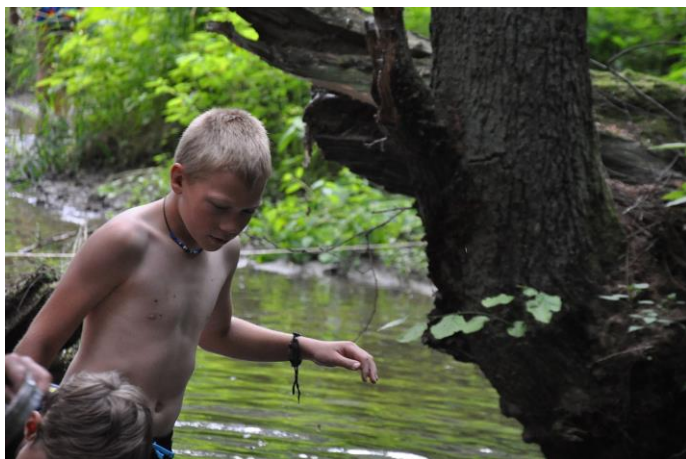
Dneska u Sojek držely tři holky bobříka mlčení a to Anička, Maruška a Emma. Dopoledne jsme hrály hru, ve které jsme musely s papírky na čele uhádnout, co jsme za postavu. Když se přidali medvědi, běhali jsme s obrázky a čísli na zádech, a nakonec jsme hráli ještě jednu hru. O poledním klidu proběhlo focení celého tábora, při kterém Maruška promluvila a tím skončila s bobříkem mlčení. Odpoledne jsme šly lovit do potoka ježka v kleci. Mimochodem, zde byli zlaté ingoty, které jsme měly hledat a našly jsme jich nejvíce. Také jsme našli ježka v kleci. Po večeri byl nástup, kde ostatním Sojkám skončil bobřík mlčení, za kterého dostaly odměnu.

Svišti

Šli jsme do lesa a ze všeho nejdřív jsme si četli denní zpravodaj TamTam, u některých příspěvků jsme se i smáli. Pak jsme hráli hru, pro kterou jsme měli na zádech nalepené obrázky a měli jsme je schovávat před ostatními a zároveň se snažit vidět obrázky ostatních a zapisovat si je. Nakonec se nám to povedlo všem. Potom jsme navázali sedm uzlovaček na strom a jednomu z nás jsme zavázali oči. Ten měl uzlovačky hlídat a my jsme se mu je snažili sebrat. Nejlepší v hlídání byl Vojta. Ještě jsme stavěli v lese domečky, to je naše oblíbená zábava v jednom z nich se hned zabydleli mravenci a měli to i se zahrádkou. Odpoledne jsme dělali uzel na horolezeckém laně, které jsme všichni drželi a proplétali se zároveň s ním. Když se nám to podařilo, šli jsme do lesa zdolávat překážkovou dráhu. Nejvíce se nám líbil přechod lana, u toho jsme se hodně nasmáli.

Neděle 8. 7. 2018

Vlčata

Dopoledne s námi vedoucí Honza šel do zadního lesa, kde jsme zkoušeli rozdělat ohně a cvičili další táborské schopnosti. Odpoledne jsme šli hledat do svatojakubské stoky ježka v kleci. Námaha to byla úmorná, ale nakonec jej našla Niki. A k tomu oddíl vyrýžoval celých 231 zlatých ingotů, které můžeme použít při aukci. Ježka z klece pak vyndala Esterka a my tak konečně mohli jako odměnu uvidět plán létajícího kola Jana Tleskače. Spát jsme šli dnes velice spokojení.

Svišti

Ráno jsme byli za hrází u potoka. Dělali jsme uzly, šifry a hráli si v potoce. Měli jsme na nohách holínky, ale úplně jsme na to zapomněli a za chvíli je měli všichni plné vody, pak jsme je sušili celé odpoledne. Po obědě a poledním klidu jsme měli další část naší celotáborevého hry. Měli jsme najít ježka v kleci, který byl ztracen ve stoce. V lese v potoce jsme hledali a pořád nemohli najít. Sbírali jsme také zlaté ingoty, které se nám budou ještě hodit, našli jsme jich 160. Potom nám šla pomoc Lucka i Standa. Lucka ježka v kleci nakonec našla. Pak jsme ho museli ještě z té klece vyndat. To nám chvílku trvalo, ale nakonec se to Evelínce povedlo. Uvnitř byl návod na stavbu létajícího kola. Večer jsme si zase hráli s míčem a plnili bobříky, Evelínka a Šarlotka si splnily bobříka odvahy, to už byla tma.

Pondělí 9. 7. 2018

Vlčata

Dnes dopoledne se běžel Hančin běh okolo tábora. Náš oddíl uspěl na výbornou. V kategorii malých kluků byl první náš Petr a v kategorii malých holek Niky. Po tomto výkonu jsme šli hrát hry k potoku a učit se hrady, uzle a kytky na memoriál. Je to závod, který nás čeká na konci tábora. Také jsme hráli Vlku, Vlku a na Mrazíka. Odpoledne šli velké oddíly na přespání a my jsme zůstali raději v táboře kvůli dešti. Hráli jsme místo toho hry u Krmítka, konkrétně Evoluci a Vlajku.

Lišky

Ráno jsme klasicky vstaly a vydaly se na snídani a po ní byl vše známý – někým oblíbený, někým neoblíbený – Hančin běh. Předtím než začal, tak naše instruktorky Lucka a Gabča uzavíraly sázky, kdo by letos mohl vyhrát. Poté následoval oběd a odpolední klid. Při odpoledním klidu se většina členů připravila na přespání. Když jsme byli připraveni, vydali jsme se společně s Havrany a Medvědy na přespání. Tam nás bohužel zastihl krátký déšť, který po půl hodině přestal. Tam jsme hráli hry jako například Dámy a Páni. Také jsme zpívali různé táborevé

písničky. Pak jsme, ale museli jít spát. Ale ani to se neobešlo bez problémů, protože v noci začal celkem silný déšť a místo pod širákem jsme spali pod plachtou.

Svišti

Dopoledne jsme byli v d'olíku u tábora a učili jsme se mapové značky a morseovku, blíží se memoriál, tak abychom to uměli pořádně. Docela nám to šlo, při posledním zkoušení už jsme se vůbec nespletli. Odpoledne jsme byli v lese a hráli hry, ale začalo pršet, tak jsme se brzy vrátili do tábora a hráli hry v malíkárně. Velké oddíly měli na noc přespání pod širákem, ale předpověď počasí nebyla příznivá, a tak zůstali v táboře.

Úterý 10. 7. 2018

Vlčata

Dopoledne jsme se koupali a čekali na návrat velkých oddílů z přespání. Mezitím jsme hráli míčové hry. Odpoledne jsme šli hrát hry do d'olíku. Největší ohlas sklidila hra pojmenovaná „Na nádražáka“, kterou jsme přejmenovali „Na Ondroje“, podle vedoucího, který pracuje pro České dráhy. Večer se hrála etapka na casino, kdy jsme dostali určitý peněžní obnos za zlaté ingoty získané při hledání v potoce. Následně jsme se v casinu snažili získat dost peněz, abychom si nakoupili u hokynáře dost sladkostí.

Svišti

Ráno jsme měli koupání ve vaničkách. Potom jsme měli sportovní velkou olympiádu. Rozdělili jsme se na skupiny a soutěžili v jednotlivých disciplínách. Stříleli jsme z umělohmotného luku, prohazovali míč a létající klíč skrz obruč, běhali jsme ve velkých botách, trefovali se do branky a další věci. Někomu šlo to a někomu zase něco jiného, ale každý z nás byl v něčem dobrý. Trochu nám olympiádu překazilo počasí, protože začal foukat velký vítr a pak i pršelo, ale nás to nezastavilo. Přestěhovali jsme se do úschovny a olympiádu zdárně dokončili tam. Po večeři jsme hráli casino. Snažili jsme se vyhrát nějaké peníze, ale většinou nám to moc nešlo. I tak jsme si pak ale za nasbírané peníze mohli koupit nějaké dobrůtky v krámku u hokynáře.

Středa 11. 7. 2018

Vlčata

Dnes nás čekal náročná závěrečná etapa. Museli jsme nalézt díly kola Jana Tleskače, které byly skryty okolo tábora, a cesta k nim byla zašifrovaná. Cestou jsme si užili mnoho srandy, všechny chleba jsme snědli hned na první zastávce. Cestou jsme překonali mohutný déšť a na konec jsme našli plátno na křídlo létajícího kola. Nejlepšími luštiteli byli Petr, Niky, Ben a bratři Růžičkovi. K večeři jsme si zaslouženě pochutnávali v táboře na výborné svíčkové.

Svišti

Dnes nás čekal náročný den. Závěrečná etapa naší celotáborové hry, která měla trvat celý den. Ráno jsme dostali šifru, kterou jsme museli vyluštit, abychom věděli, kudy se máme vydat. Cestou jsme plnili různé úkoly, za které jsme dostávali další jednotlivé dílky skládačky na cestě k Tleskačovi. Přepalovali jsme provázek, prolézali jsme „pavučinou“ nebo chodili po provaze. Cestou nám chvíli pršelo, ale trochu déle nám trvalo luštění šifer. Nejlépe to šlo Adamovi a Verunce. Přišli jsme sice až večer, ale čekala nás výborná svíčková.

Vlčata

Tento den slavíme narozeniny Bena, který založil náš tábor. Na jeho počest si každý oddíl připraví nějakou scénku. My jsme si připravili scénku o tom, kterak byli Rychlé šípy přepadeny Bratrstvem Kočičí pracky a oddíl Vlčat jim přišel na pomoc. Odpoledne jsme ostatním oddílům předvedli naši scénku a připili si na Benovo zdraví chlazeným nápojem. Večer po večeři za námi přišli Rychlí šípy a vzali nás za tábor na místo pro zkoušku létajícího kola Jana Tleskače. Červenáček se s kolem vznesl do vzduchu a my jsme získali krásné náhrdelníky za odměnu. Spát jsme šli se spokojeným pocitem.

Svišti

Dnes se slavili Benovy narozeniny. Ben založil náš tábor, a tak jeho narozeniny slavíme každý rok, i když už není mezi námi. Každý oddíl si připravil nějakou scénku a tu pak mezi písničkami na táborovém náměstí zahrál. My měli scénku Rychlé šípy na pramici. Rychlé šípy hledali místo na tábořiště a za pomoci půjčené loďky se jim to podařilo najít. Pak jsme měli dobré pití a něco sladkého a oslava se nám moc líbila. Po večeři jsme ještě plnili nějaké bobříky a hráli si s míčem.

Vlčata

Dnes dopoledne jsme běželi vědomostní závod zvaný Memoriál. Cestou jsme plnili na stanovištích různé úkoly jako třeba uzle, azimut, rostliny, morseovku, zdravotnické znalosti a další. Za náš oddíl se z malých slečen umístila na třetím místě Esterka a z malých gentlemanů se na třetím místě umístili Ben s Adamem a na prvním místě Martin s Petrem. Odpoledne jsme pomáhali bourat stany vedoucích, abychom zítra neměli tolik práce. Večer se konal úžasný táborák, který jsme si moc užili a odešli spát plni úzkosti, že tábor končí.

Svišti

Dnes dopoledne se běžel memoriál na památku táborových kamarádů, kteří už nejsou mezi námi. Plní se přitom různé úkoly, jako třeba stavění stanů, určování mapových značek, vysílání a přijímání morseovky, určování hradů a zámků, odpovědi na otázky ze zdravotní, pamatování si věcí, přecházení lana a další. Byly to všechno věci, které jsme se učili předtím, a tak nám to šlo dobře. Potom jsme se vykoukali ve vaničkách a po obědě a poledním klidu už nás čekalo balení, protože zítra tábor končí a odjíždíme domů. Moc se nám do toho nechtělo, ale nakonec jsme to nějak zabalili. Nechali jsme si venku jen pár věcí, které ještě budeme ráno potřebovat.

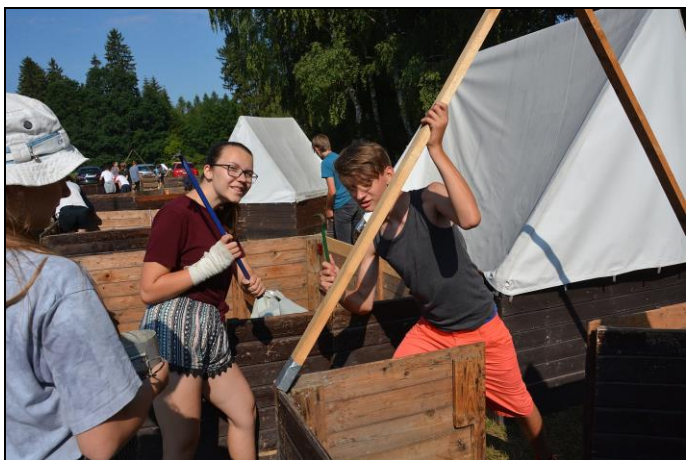
Noví instruktoři

Sobota 14. 7. 2018

Vlčata

Dnešní den patří k nejsmutnějším. Bouráme zbytek tábora, který se nezboural včera. Všichni jsou moc smutní, protože tábor není delší a chtěli bychom si užít další dobrodružství s Rychlými šípy. Autobusy čekáme v 11 hodin a ve 12 hodin bychom měli odjet zpět do Prahy. Bude to těžké loučení a těšíme se na další tábor.

Svišti

Tak a je to tady, bourá se tábor. Po snídani jsme si vyklidili věci ze stanů a vydali také poličky a jejich držáky. Chvilí před polednem pro nás přijel autobus. Rozloučili jsme se s kamarády, nasedli do autobusu a vyrazili směr Praha. Bylo to trochu smutné, ale čekají nás ještě skoro celé prázdniny, a hlavně už se těšíme na další tábor.

Stavba tábora 2018

Stavba tábora 2019 – vedoucí – od pátku 21. 6. do neděle 23. 6. 2019
Stavba tábora 2019 – rodiče a členové – sobota 22. 6. – Děkujeme!